

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លេខ ប៉ែតសិបបី

ជំនាន់បួននៃអាជ្ញាធរនេទីសម័យឡាវីកៈ

ការបកស្រាយអំពីអំពើគួរសុំអប់រំខុតបំផុតនៃកំណើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់

Jeff Pippenger

2024-02-16

អសេគោល ជំពូក ៨ បង្ហាញអំពីស្នូលអប់រំខុតបំផុតយ៉ាងដ៏ល្អនៃឡើងជាបន្តបន្ទាប់

គឺតំណាងឲ្យបួនជំនាន់នៃអាជ្ញាធរនេទីសម័យឡាវីកៈ។ ការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863

បានបង្កើតរបស់ក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

ដូចជាការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863 ក្នុងក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

ដោយក្នុងគោលការណ៍របស់គាត់

នៃក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ ក្នុងក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

នៃក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ ក្នុងក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

មូលដ្ឋាន ដូចជាការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863 ក្នុងក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

មេដឹកនាំនៃជំនាន់នេះបានបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863 ក្នុងក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

ហើយបន្តបន្ទាប់មកក៏បង្កើតឡើងវិញនូវការព្យាយាមផងដែរ។

ការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863 បានបង្កើតឡើងនូវការព្យាយាមផងដែរ។

(pantheism) បានបង្កើតឡើងនូវការព្យាយាមផងដែរ។

នៃក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ ឆ្នាំ 1888

ការព្យាយាមបង្កើតឡើងនូវការព្យាយាមផងដែរ។

បានឈានដល់ចំណុចមួយដែលអ្នកនាំសារនៃ Minneapolis ព្រមទាំងអ្នកនាំសារនៃ

ហើយសូមប្រើប្រាស់វិញនូវការព្យាយាមផងដែរ។

«យើងបានឃើញក្នុងបទពិសោធន៍របស់យើងថា នៃក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

ការសម្រេចចិត្តនៃក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ ក្នុងក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

សាតាំងបានបង្កើតឡើងនូវការព្យាយាមផងដែរ។

ចុងបញ្ចប់មិនទាន់មកដល់នៃក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

នឹងមានអ្នកខ្លះដែលនឹងកសិបុរសនឹងត្រូវ ហើយសង្កត់បង្កប់នូវការព្យាយាមផងដែរ។

ឡើយដល់ក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ ក្នុងក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

ក៏ចូលរួមខាងវិញនូវការព្យាយាមផងដែរ។

ក៏ចូលរួមខាងវិញនូវការព្យាយាមផងដែរ។

ក៏ចូលរួមខាងវិញនូវការព្យាយាមផងដែរ។

ក៏ចូលរួមខាងវិញនូវការព្យាយាមផងដែរ។

«នឹងមានមនុស្សច្រើនទៅក៏ចូលរួមខាងវិញនូវការព្យាយាមផងដែរ។

ប៉ុន្តែក៏ពុំមែនដូច្នោះទេ ដល់អ្នកដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

ដល់មិនបានបញ្ចប់នៃក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

វិញនូវការព្យាយាមផងដែរ។

ខ្ញុំប្រាប់អ្នកនាំសារនៃក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

អស់អ្នកដែលមិនព្រមចុះចូលនៃក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

នឹងផ្ទុកស្នូលនៃក្រុមដែលក្រុមយើងជំនួសគ្នាទៅវិញទៅហើយ

ពួកគេនឹងផ្សព្វផ្សាយវាកាន់តែលំអកយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលឱកាសនានាមកដល់
ដល់ពួកគេអាចបន្តទៅមុខ ហើយទៅមុខទៀតនូវសង្គមបុរាណទេដល់
ដល់ពួកគេបានចូលរួមរហូតមកដល់ពេលនេះ។
មនុស្សទាំងនេះនឹងមានឱកាសដើម្បីបំភ្លឺជាក់ថា
ពួកគេបានផ្សព្វផ្សាយសង្គមបុរាណនឹងពុទ្ធិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយ។
អ្នកខ្លះនឹងគួរឱ្យមានបញ្ចុះបញ្ចូល;
អ្នកដទៃទៀតនឹងកាន់យ៉ាងមាំមួននូវវិញ្ញាណរបស់ខ្លួន។
ពួកគេនឹងមិនស្លាប់ចំពោះខ្លួនឯង
ហើយអនុញ្ញាតឱ្យពុទ្ធិសាសនាស្វ័យយោងចូលមកក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេឡើយ។
ពួកគេនឹងគួរឱ្យមានបញ្ចុះបញ្ចូលនៃកាន់តែខ្លាំងឡើង
ហើយកាន់តែខ្លាំងឡើងទៀត រហូតដល់ពួកគេមិនអាចកែតម្រូវកែសម្រួលក្តីពិត
និងសេចក្តីសុចរិតបាន។ ពួកគេនឹងស្រវឹងរក
ដោយស្មោះត្រង់ក្នុងវិញ្ញាណមួយផ្សេងទៀត
ដើម្បីបំភ្លឺដាក់លើកិច្ចការនោះនូវទម្រង់មួយ ដល់ពុទ្ធិសាសនាស្វ័យយោង;
ហើយពួកគេនឹងខិតខំប្រព្រឹត្តចេញនូវលក្ខខណៈសម្រាប់គំរូរបស់សាតាំង
ដោយសន្មតយកអំណាចគ្រប់គ្រងលើគំនិតរបស់មនុស្ស
ហើយដោយរបៀបនោះគ្រប់គ្រងកិច្ចការ និងបុព្វហេតុរបស់ពុទ្ធ៖»

«បុរសនិមិត្តបងប្អូនរបស់យើងបានតមអាហារ ហើយអធិស្ឋាន
ពុទ្ធិសាសនាបច្ចុប្បន្នរបស់ខ្លួននៅចំពោះពុទ្ធិសាសនាបុរាណក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ
ហើយអង្គុយចុះដោយស្របស្រដាត់ ដើម្បីសិរិសីបង្កើតពុទ្ធិសាសនាមួយគ្នា
នោះពុទ្ធិសាសនាបុរាណលើកតម្កល់។ ប៉ុន្តែ
វិញ្ញាណនៃការរើសអើងដល់ពុទ្ធិសាសនាមកកិច្ចប្រជុំនោះ
បានបិទទ្វារចំពោះពុទ្ធិសាសនាបុរាណរបស់ពុទ្ធ៖ ហើយអ្នកដែលមានវិញ្ញាណនេះ
នឹងមិនស្មើគ្នានៅក្នុងទីតាំងអំណោយផល ដើម្បីបើកចេញពីទីនេះ
លុះត្រាតែពួកគេប្រើចិត្តនៅចំពោះពុទ្ធ៖ ហើយមានការយល់ដឹងខ្លះអំពីថា
ពួកគេបានខិតខំយ៉ាងណាទៅនឹងការប្រមាថពុទ្ធិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
និងការមានវិញ្ញាណមួយផ្សេងទៀត»។ The 1888 Materials, 832.

ក្រោយឆ្នាំ 1888 បងស្រី White «ញ័រខ្លាចចំពោះអនាគតនៃ» ក្រុមជំនុំ
និងកិច្ចការរបស់ពុទ្ធ៖ នាងបានឃើញថា កិច្ចប្រជុំនោះនឹងបង្កកើតឱ្យមានសង្គមខា
ងវិញ្ញាណដល់បន្តទៅមុខក្នុងចំណោមបុរសទាំងឡាយដល់ជាអ្នកដឹកនាំនៃ
Adventism បុរាណទៅឱ្យស្រី ហើយវិវាទអំពី «the daily» គឺជាភស្តុតាងថា
ការពុទ្ធិសាសនាបុរាណសម្រេចលើជំនាន់នោះឯង។ នៅពេលនោះ
សង្គមមួយគួរឱ្យមានប្រព្រឹត្តិដោយបុរសទាំងឡាយដល់មិនបាន
«ចុះចូលចំពោះភស្តុតាងដល់ពុទ្ធិសាសនាបុរាណ» ដើម្បីបញ្ជាក់ «សា
និងអ្នកនាំសាសនាដល់ផ្សព្វផ្សាយពីស្ថានសួគ៌»
ហើយបុរសទាំងនោះបានផ្សព្វផ្សាយសង្គមបុរាណនឹង «ពុទ្ធិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយ»។
ជំនាន់ទីពីរបានមើលឃើញខណៈដល់រោងពុម្ពពុទ្ធិសាសនា និងមនុស្សសម្រាកពុទ្ធិសាសនា
គួរឱ្យមានភ័យខ្លាចនៃការជំនុំជម្រះរបស់ពុទ្ធ៖ ដុតបំផ្លាញដល់ដី។

«ថ្មនៃ ខ្សែបន្ទាត់សំបុត្រមួយពីអលើខ្មៅ ដានីអលើស អំពីការបំផ្លាញការិយាល័យ
Review ដោយអគ្គិភ័យ។ ខ្សែបន្ទាត់ទុកខ្លួនស្រោកយ៉ាងខ្លាំង
នៅពេលខ្សែពិចារណាពីការហាត់បង្គំដល់ចំពោះបុព្វហេតុនេះ។ ខ្សែដឹងថា
នេះបុរាណដាច់ពេលវេលាដល់ហាកយ៉ាងខ្លាំងមួយ

សម្រាប់បងប្អូនដដែលទទួលបានទុកការងារ និងសម្រាប់បុគ្គលិកនៃការិយាល័យនោះ។
ខ្ញុំរងទុក្ខជាមួយអស់អ្នកដដែលកំពុងរងទុក្ខខ្មៅ ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំមិនមានភ័យខ្លាចអំពីចំពោះដំណឹងដ៏ស្រស់ស្រាយនេះទេ
ព្រោះក្នុងនីមិត្តភាពនេះពេញលេញ
ខ្ញុំបានឃើញទៅតាមនាករណ៍ដោយមានដាវមួយដូចជាភ្នំលើ លាតសន្ធឹងនៃលើ
Battle Creek។ មុតងមួយ នៅពេលថ្ងៃ ខណៈដែលបិទរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងដៃ
ខ្ញុំបានហត់បង់សម្រាប់ ហើយហាក់ដូចជាដាវភ្នំលើនេះកំពុងបង្កើនទៅទិសមួយសិន
ហើយបន្ទាប់មកទៅទិសមួយទៀត។ មហន្តរាយហាក់ដូចជាបន្តតាមមហន្តរាយ
ពីព្រោះព្រះគ្រូមានមនុស្សសម្រាប់ងាយ ដោយសារការរៀបចំគំនិតរបស់មនុស្ស
ដើមប្រើប្រាស់ក្រិកមុន និងផ្តល់សិល្បៈអដល់ខ្លួនឯង»។

«នៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំគ្រូមានជំរុញឲ្យអធិស្ឋានយ៉ាងអស់ពីចិត្ត
ដើមប្រើឲ្យព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំអស់អ្នកទាំងឡាយដដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការិយាល័យ Review
and Herald ឲ្យស្រង់យ៉ាងឧស្សាហកម្មយាយ ដើមប្រើឲ្យពួកគេអាចឃើញថា គេនឹង
នៅក្នុងណាខ្លះដែលពួកគេបានមិនអំពីចំពោះសារជាច្រើនដដែលព្រះមានបុរាណមក
។»

មួយរយៈកាលមុននេះ បងប្អូននៅការិយាល័យ Review បានសុំយោបល់ពីខ្ញុំ
អំពីការសាងសង់អគារមួយទៀត។ នៅពេលនោះ ខ្ញុំបាននិយាយថា
បុរសនិប្រឹក្សាអ្នកដដែលគាំទ្រការបន្តថែរក្សាមួយទៀតនៅការិយាល័យ Review and
Herald មានផែនទីនៃអនាគតតាំងនៅមុខពួកគេ បុរសនិប្រឹក្សាគេអាចឃើញថា
អ្វីនឹងកើតមានឡើងនៅ Battle Creek នោះ
ពួកគេនឹងមិនមានសំណួរអំពីការសាងសង់អគារមួយទៀតនៅទីនោះឡើយ។
ព្រះមានបន្ទូលថា៖ «ពាក្យរបស់យើងគ្រូមានមើលងាយ ហើយយើងនឹងបង្កើន
ហើយកុំឡាប់ចោល»។

«នៅក្នុងសន្និហត្ថទូទៅ ដដែលមានបុរសព្រឹត្តិឡើងនៅ Battle Creek ក្នុងឆ្នាំ
1901 ព្រះអម្ចាស់បានបុរាណភស្តុតាងដល់បុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់ថា
ទ្រង់កំពុងក្លាយជាអ្នកមានការកើនឡើង។ ចិត្តគំនិតទាំងឡាយគ្រូមានបញ្ចុះបញ្ចូល
ហើយចិត្តទាំងឡាយគ្រូមានប៉ះពាល់;
ប៉ុន្តែកើតចុះការដំពេញលេញមិនមានសម្រេចឡើយ។ បុរសនិប្រឹក្សានៅពេលនោះ
ចិត្តគំនិតទាំងឡាយបានបក្រែកក្នុងការប្រើចិត្តនៅចំពោះព្រះ នោះគេនឹងមាន
ឃើញការសម្របសម្រួលក្នុងចំណោមការសម្របសម្រួលដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៃព្រះចេតនារបស់ព្រះ
ដដែលមនុស្សស្នេហាបានឃើញ។ ប៉ុន្តែព្រះមិនគ្រូមានគោរពលើកមុខឡើយ។
សេចក្តីទីបន្ទាប់ទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់មិនគ្រូមានយកចិត្តទុកដាក់ឡើយ
។ មនុស្សទាំងឡាយមិនបានឮកែខ្លួនចេញពីការប្រើត្រង់ទាំងឡាយដដែលផ្ទុយយ៉ាងច្រើន
ហើយនឹងគោរពការណ៍នៃសេចក្តីពិត និងសេចក្តីសុចរិត
ដដែលគ្រូមានក្រសួងក្នុងនិច្ចនៃក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់»។

សារទាំងឡាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅអេស្បេរ និងទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅសាឌីស
គ្រូមានព្រះអង្គដដែលបុរាណសេចក្តីណែនាំឲ្យខ្ញុំសម្រាប់បុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់
រំលឹកដល់ខ្ញុំជាញឹកញាប់។ «ចូរសរសេរទៅកាន់ទូតនៃក្រុមជំនុំនៅអេស្បេរថា៖
ព្រះអង្គដដែលកាន់ផ្កាយទាំងបួនពីរនៃព្រះហស្តស្នេហារបស់ទ្រង់
ហើយយាងទៅមកនៃកណ្តាលដើមចង្កៀងមាសទាំងបួនពីរ
មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ យើងសុគាល់ការប្រើត្រង់របស់អ្នក ទាំងការនឿយហត់

និងការអត់ធ្មត់របស់អ្នក ហើយថា
អ្នកមិនអាចទុំទុរនឹងពួកអ្នកអាក្រក់បានឡើយ។
អ្នកបានសាកល្បងពួកអ្នកដទៃនិយាយថា ខ្លួនជាសាវ័ក តម្រើមនៃ
ហើយអ្នកបានឃើញថា ពួកគេជាអ្នកកុហក។ អ្នកបានទុំទុរ មានការអត់ធ្មត់
ហើយបាននឿយហត់ដោយពុំរោះពុំរនាមរបស់យើង
ហើយមិនបានថយកម្ពស់ឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
យើងមានសច្ចក្នុងមួយបុរាណនឹងអ្នក គឺថា
អ្នកបានបោះបង់សច្ចក្នុងសុទ្ធាញ្ចប់ដំបូងរបស់អ្នក។ ដូច្នេះ ចូរនឹកថា
អ្នកបានផ្តល់ចុះពីទីណា ហើយចូរប្រើចិត្ត ហើយប្រើវិវត្តការងារដំបូងឡើងវិញ;
បើដូច្នោះទេ យើងនឹងមករកអ្នកជាបន្ទាន់
ហើយនឹងដកដង្ហើមចង្អៀងរបស់អ្នកចេញពីកន្លែងរបស់វា
លើកលែងតែអ្នកប្រើចិត្ត។» វិវរណៈ ២:១-៥។

«ចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុមជំនុំសាលាដ៏សង្ឃឹមថា៖
ពុំអង្កេតដល់មានពុំវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ពុំរោះ និងផ្ទុយទាំងប្រាំពីរ
ទ្រង់មានពុំបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ខ្ញុំស្មោះត្រង់អស់ទាំងការប្រើវិវត្តរបស់អ្នកថា
អ្នកមានឈ្មោះថាវាស់ ប៉ុន្តែអ្នកស្គាល់ហើយ។ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន
ហើយពង្សនឹងអ្វីៗដែលនាំសល់ ដល់ជិតនឹងស្លាប់ទៅហើយ
ដូច្នេះខ្ញុំមិនបានឃើញការប្រើវិវត្តរបស់អ្នកគ្រប់លក្ខខណ្ឌនៃចំពោះពុំរោះទេ។
ហេតុនេះ ចូរនឹកថា អ្នកបានទទួល និងបានឮយ៉ាងដូចម្តេច
ហើយចូរកាន់ខ្ជាប់ខ្លួន និងប្រើចិត្ត។ ដូច្នេះ បើអ្នកមិនប្រុងប្រយ័ត្នទេ
ខ្ញុំនឹងមកលើអ្នកដូចជាចោរ ហើយអ្នកនឹងមិនដឹងថា
ខ្ញុំនឹងមកលើអ្នកនៅម៉ោងណាឡើយ។» វិវរណៈ ៣:១-៣។

«យើងកំពុងឃើញការសម្រេចបំពេញនៃការពុំរោះទាំងនេះ។
ពុំរោះគម្ពីរមិនដែលបានសម្រេចបំពេញយ៉ាងគ្រប់គ្រងនេះឡើយ។»

«មនុស្សអាចសង់អគារដ៏ល្អបំផុត និងសាងសង់យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នបំផុត
ដើម្បីបិទបាំងនឹងអគុណភាព ប៉ុន្តែគេរកឃើញការបំប្លែងនៃពុំរោះស្រាប់តែ
មួយជាការលើសពីស្ថានភាព នោះនឹងបោះបង់ចោលទាំងអស់ចេញទៅ។»

«មានគំនិតថា គេខ្សោមមានដំបូន្មានអ្វីគួរឱ្យផ្អាកឬទេ។
ខ្ញុំបានផ្តល់ដំបូន្មានដល់ពុំរោះបានមកខ្សែច្រកហើយ
ដោយសង្ឃឹមថានឹងទប់ស្កាត់ការផ្តល់ចុះនៃវាភ្នាល់ ដល់កំពុងពុំរោះ Battle
Creek។ ឥឡូវនេះ អ្វីដែលខ្ញុំបានភ័យខ្លាចក៏បានកើតមកហើយ
គឺដំណឹងអំពីការឆេះអគារ Review and Herald។ នៅពេលដំណឹងនេះមកដល់
ខ្ញុំមិនមានអារម្មណ៍ភ្ញាក់ផ្អើលឡើយ ហើយខ្ញុំក៏គ្មានពាក្យអ្វីគួរនិយាយដែរ។
អ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយជាបន្តបន្ទាប់ ក្នុងការពុំរោះនានា
ពុំបានមានប្រសិទ្ធភាពអ្វីឡើយ
លើកលែងតែផ្ទៃក្នុងអ្នកដែលបានឮវិស្វកម្មនៃខ្មែរឡើង ហើយឥឡូវនេះ
ខ្ញុំអាចនិយាយបានប៉ុណ្ណោះថា៖ ខ្ញុំពិតជាស្រឡាត់ស្រឡាយណាស់
ស្រឡាត់ស្រឡាយយ៉ាងខ្លាំងណាស់ ដល់វាចាបាច់ឱ្យការវាយប្រហារនេះកើតឡើង។
ពន្លឺគ្រប់គ្រាន់គួរឱ្យបានមកហើយ។ ប្រសិនបើអ្នកគិតតាម
នោះពន្លឺបន្តិចម្តងៗក៏មិនចាំបាច់ទេ។» Testimonies, volume 8, 97-99.

ជំនាន់ទីពីរនៃអាជីវនិយមមិនមែនជាជ័យជម្នះទេ
ហើយក្នុងការបំពេញសម្រេចនៃអសេគោល ជំពូកទី៨
ការបោះបោរនោះបានបន្តកកើនឡើងតែខ្ពស់ឡើង។

«តាមរយៈសារដល់សាសនាសាសនា និងតាមរយៈភូមិវិទ្យា ព្រះអម្ចាស់បានប្រកាសថា
ទ្រង់ចង់ឲ្យបុរាណវត្ថុរបស់ទ្រង់ចាកចេញពី Battle Creek។
សូមព្រះជាម្ចាស់ជួយឲ្យយើងស្តាប់សំឡេងរបស់ទ្រង់។
តើការដល់ស្តាប់បំផុតទាំងពីររបស់យើងនៅ Battle Creek គួរឲ្យមានភូមិវិទ្យាបំផុត
មិនមានន័យអ្វីសម្រាប់យើងទេឬ? អ្នកអាចនិយាយថា “ប៉ុន្មាន Sanitarium
ថ្មីមានអ្នកជំងឺជាច្រើន”។ មែនហើយ, ប៉ុន្មាន
បើទោះបីជាមានអ្នកជំងឺរាប់ពាន់នាក់នៅទីនោះក៏ដោយ នោះក៏មិនមែនជាហេតុ
ណាមួយដែលគាំទ្រឲ្យបុរាណវត្ថុរបស់យើងសាងសង់លំនៅដ្ឋាននៅ Battle Creek
ហើយទៅតាំងទីលំនៅនៅទីនោះឡើយ។»

«ការល្អប្លែងទាំងឡាយកំពុងកើនឡើង។ មនុស្សកំពុងបដិសេធពលនៃព្រះបាទ
រ៉ូម៉ានតាមរយៈសក្ខីភាពនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់
ហើយពួកគេកំពុងផ្តើមការរៀបចំដោយខ្លួនឯង និងផែនការរបស់ខ្លួនឯង។
តើមនុស្សនឹងបន្តត្រឡប់មកវិញពីព្រះឬ? តើទ្រង់គួរតែបង្កើនការមិនពេញព្រះហ
ឬទ្ធិយរបស់ទ្រង់តាមរបៀបដដែលកាន់តែច្រើនលាស់ជាងអ្វីដែលទ្រង់បានផ្ញើចមកហើ
យឬ?» Pamphlets, SpTB06, 45.

មនុស្សសាសនា «ផ្តើមរើសតាមការបង្កើតគំនិតរបស់ខ្លួន
និងតាមគម្រោងការរបស់ខ្លួន»

ដូចដែលគួរឲ្យមានការកំណត់ដោយពួកគេចំពោះសិបនាក់នៅក្នុងបន្ទប់បែបភាពក្នុង
អសេគោល ជំពូក ៨ ដល់សាសនាប្រកាសថា «ព្រះអម្ចាស់មិនទតឃើញយើងទេ»។
ព្រះអម្ចាស់បានលើកស្ទួយសុភវិហារមុន្នាក់ឡើង ហើយបានប្រទាន
«និមិត្តបរិក្ខេប» ដល់នាងអស់រយៈពេលចំនួនសិបបួនឆ្នាំពីតុលាការ រហូតដល់ឆ្នាំ 1884។
ទ្រង់បានដាក់ហត្ថលេខារបស់ទ្រង់លើអំណោយទាននេះ ពីព្រោះទ្រង់ជាអ្នកប្រទាន
ហើយបានបញ្ចប់រាល់ក្នុងទីក្រុងមួយឈ្មោះ Portland
ហើយទ្រង់បានប្រទានអស់សិបបួនឆ្នាំ។ មុនពេលដែល «និមិត្តបរិក្ខេប»
បានផ្អាកបន្តិចបន្តួច ពួកបុរសចាស់ៗបានចាប់ផ្តើមបំផុសអំណាចនៃព្រះគម្ពីរ
និងនិវត្តន៍នៃការព្យាករណ៍ នៅឆ្នាំ 1881 និង 1882។ ដូច្នេះ «និមិត្តបរិក្ខេប»
បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1884 ហើយក្នុងរយៈពេលបួនឆ្នាំ ការបោះបោររបស់ គួរ ដោយ
និងអាហារ គួរឲ្យមានផ្ទៃក្រឡាមួយទៀតនៅសន្និហតទូទៅឆ្នាំ 1888។

ការបោះបោរឆ្នាំ 1888 បានបង្កឲ្យមានការកើនឡើងនៃការបោះបោរ ដល់សាសនា
ការអនុវត្តគម្ពីរដោយផ្ទាល់របស់ព្រះចូលមកក្នុងបុរាណវត្ថុសាសនាអាជីវនិយមឡាអូឌីស
។ ដោយទ្រង់បានដកបំផុសការងារបោះពុម្ពផ្សាយ និងការងារសុខាភិបាល។
ទោះជាយ៉ាងណា ការជំនុំជម្រះដោយផ្ទាល់ទាំងនោះ
មិនបានរារាំងការបោះបោរដល់កំពុងបុរាណវត្ថុទៅឡើយ។ នៅឆ្នាំ 1919
មានសន្និសីទព្រះគម្ពីរមួយបានប្រព្រឹត្តទៅឡើង ដល់នោះទីនោះ
មុន្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកបោះបោរសំខាន់ៗនៃជំនាន់ទីពីរ គឺ William Warren Prescott អ្នក
កទេវវិទូដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលនៅសាកលវិទ្យាល័យនៃប្រូតេស្តង់ក្របតំជំនឿ
បានក្លាយជាមេដឹកនាំសំខាន់ក្នុងការជំរុញទស្សនៈសាសនាដល់អះអាងថា “the daily”

តំណាងឲ្យកិច្ចការនៃវិស័យសុទ្ធជរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយបានចូលដៃបទបង្ហាញជាបន្តបន្ទាប់មួយចំនួន។

បុរសគតិសាសនាបញ្ជាក់ថា នៅក្នុងសន្និសីទព្រះគម្ពីរនោះនៅឆ្នាំ 1919
បុរសគតិសាសនាបង្ហាញដំណឹងល្អមួយ
ដែលមានសារៈសំខាន់ជាការដកចេញគ្រប់គោលការណ៍នៃវិស័យការណ៍របស់ពួក Millerites។
គាត់ថែមទាំងបានព្យាយាមដកចេញទៀតនូវ «ពិរពាត់បីយូដ»
ប៉ុន្តែមិនអាចសម្រេចបាននោះឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណា គាត់បានបង្ហាញដំណឹងល្អមួយដល់
លោកស្រីអាកាតទាំងស្រុងពីការយល់ដឹងខាងវិស័យការណ៍របស់ពួក Millerites។
ដំណឹងល្អរបស់គាត់ត្រូវបានបដិសេធនៅក្នុងកិច្ចបុរេជំនុំនោះ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងនេះក្តី
មេដឹកនាំខ្មោចក្នុងកំឡុងពេលនោះនៅតែស្វែងរកសេចក្តីបង្ហាញជាបន្តបន្ទាប់របស់គាត់
មករៀបចំជាសង្ឃឹរក្តៅមួយដែលមានចំណងជើងថា The Doctrine of Christ។ សង្ឃឹរក្តៅនេះ
នោះបានក្លាយជានិមិត្តសញ្ញានៃការមកដល់របស់អាដវនេទីសម័យទី១ខ្មៅដៃនានាទីបី។

សង្ឃឹរក្តៅនោះតំណាងឲ្យដំណឹងល្អមួយផ្សេងទៀតពីដំណឹងល្អរបស់ពួកមីឡិយ៉ាញក្នុង
ហាហាគុក ជំពូកទីពីរ ហើយបុរសបានប្រាប់យើងថា ដំណឹងល្អមួយផ្សេងទៀត
មិនមែនជាដំណឹងល្អសោះឡើយ។

ខ្ញុំអស្ចារ្យយកចិត្តទុកដាក់ ដល់អ្នករាល់គ្នាបានប្រើចេញពីព្រះអង្គគង់លើឆ្នាំរបស់ពួក
នៅអ្នករាល់គ្នាមកក្នុងព្រះគុណនៃព្រះគ្រីស្ទ យ៉ាងឆាប់រហ័ស
ទៅរកដំណឹងល្អមួយផ្សេងទៀត ដល់មិនមែនជាដំណឹងល្អមួយផ្សេងទៀតទេ
ប៉ុន្តែមែនអ្នកខ្លះដែលជឿថាអ្នករាល់គ្នាវិញ
ហើយចង់បំប្លែងដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី
ឬទេវតាមួយអង្គស្មោះត្រង់
មកប្រកាសដំណឹងល្អណាមួយផ្សេងទៀតដល់អ្នករាល់គ្នា
ក្រៅពីដំណឹងល្អដែលយើងបានប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នាហើយក៏ដោយ
សូមឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ។ ដូចដែលយើងបាននិយាយពីមុនមកហើយ
ឥឡូវនេះខ្ញុំក៏និយាយមុនដទៃទៀតថា
បើអ្នកណាមិនប្រកាសដំណឹងល្អណាមួយផ្សេងទៀតដល់អ្នករាល់គ្នា
ក្រៅពីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលហើយ សូមឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ។
កាឡាទី ១:៦-៩

ជំនាន់ទីបីនៃអាដវនេទីសុម ត្រូវបានតំណាងដោយខ្លួននោះស្តាប់ខ្ញុំពីមុនទីបីរបស់អសេគោល
ដែលនៅទីនោះសុភវិទ្យាទាំងឡាយកំពុងយំសោកសម្រាប់ តាំមូស។ តាំមូស
គឺជាទេវតាមួយនៃស្តេចតាមរៀង ដែលមានទំនាក់ទំនងនឹងភាពបង្កកើតផល
និងវដ្តកន្ត្រៃក្នុងជាតិ។ តាំមូស ពេលខ្លះត្រូវបានបង្ហាញជាអ្នកគង្វាល ឬជាយុវជនមុនាក់
ដែលក្នុងបន្ទប់នឹងការផ្តល់បុគ្គលកាល និងការលូតលាស់នៃដំណាំ។ ការស្តាប់របស់ តាំមូស
និងការរស់ឡើងវិញបន្ទាប់មករបស់គាត់ ត្រូវបានភ្ជាប់នឹងបុរសទីតិកសិកម្ម។
យោងតាមទេវកថានោះ តាំមូស នឹងស្តាប់ ឬហាត់ខ្លួនក្នុងអំឡុងខែដូរក្តៅ ដល់ត្រូវ
បានចាត់ទុកថាជាតំណាងនៃការស្ថិតស្ថេរនៃរបស់ក្នុងជាតិក្នុងដូរក្តៅដែលក្តៅ
និងស្ងួត។ ការយំសោកសម្រាប់ តាំមូស គឺជាពិធីសោកសាយមួយ
ដែលមានការកាន់ទុក្ខចំពោះការស្តាប់ ឬការហាត់ខ្លួនរបស់ តាំមូស
ក្នុងអំឡុងខែដូរក្តៅ បន្ទាប់មកមានការអរសប្បាយចំពោះការរស់ឡើងវិញរបស់គាត់
ដែលជានិមិត្តរូបនៃការស្ថិតស្ថេរនៃវិញនៃក្នុងជាតិ និងជីវិតកសិកម្ម។

ការយំសោកចំពោះ Tammuz តំណាងឲ្យសារកុលរៀងចុងក្រោយកុលងៃកុលាយ
ដលៃនោះហើយជាអ្វីដែលដំណឹងល្អរបស់ W. W. Prescott បានតំណាង។
ការដកចេញនៃមូលដ្ឋានទំនាយ ដលៃបានចាប់ផ្តើមនៃកូនការបះបោរនៃឆ្នាំ 1863
បានឈានដល់ចំណុចមួយនៃឆ្នាំ 1919 ដលៃ Adventism នៃ Laodicea
បានអនុញ្ញាតឲ្យដំណឹងល្អកុលងៃកុលាយត្រូវបានបង្កើតឡើង។
ដំណឹងល្អកុលងៃកុលាយនោះ បានស្តាប់នាឡើងទាំងស្រុងលើផែនការរបស់
Protestantism ក្នុងជំនឿ។ សូមបក្សករដើមរបស់វាគឺ W. W. Prescott
ហើយដូចជាករណីរបស់ William Miller ដដែល
ដំណឹងល្អរបស់បុរសទាំងពីរនាក់សុទ្ធជាផ្អែកលើការយល់ដឹងមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេអំពី
«the daily» នៃកូនកម្មពីរដានីយ៍លៃ។
ដំណឹងល្អទាំងពីរនេះត្រូវបានតំណាងនៃកូនកម្មពីរ 2 Thessalonians ដលៃនៃទីនោះ
Miller បានរកឃើញជាលើកដំបូងថា «the daily» តំណាងឲ្យសាសនានិយមហាភាន។
នៃកូនកម្មពីរនោះ មានមនុស្សសម្បូរក្នុងតំណាងដោយ Miller
ដលៃទទួលយកសច្ចក្តីពិតដលៃប៉ុលបានបង្ហាញ
ហើយមានមនុស្សសម្បូរក្នុងទៀតដលៃមិនមានសច្ចក្តីពិតសុទ្ធជាចំពោះសច្ចក្តីពិត។
នៃកូនកម្មចុងចុងក្រោយ មានមនុស្សសម្បូរពួក ដលៃត្រូវបានតំណាងដោយ Miller ដលៃ
«សុគាល់» ហើយទទួលបានកុលរៀងចុងក្រោយ ខណៈដលៃមនុស្សសម្បូរពួកទៀត
ដលៃត្រូវបានតំណាងដោយ Prescott ទទួលបានការបំភាន់យ៉ាងខ្លាំង។
ការបំភាន់យ៉ាងខ្លាំងដលៃពួកគេទទួល នោះមានមូលដ្ឋានលើដំណឹងល្អកុលងៃកុលាយ
ដលៃមិនមែនជាដំណឹងល្អសោះ
ហើយវាបញ្ជាក់អំពីសារកុលងៃកុលាយនៃកុលរៀងចុងក្រោយ។ ដូចនេះ
ការស្តាប់ខ្ពស់បំផុតនៃកូនកម្មពីរអសេគោល គឺសុភវិទ្យាទាំងឡាយ
(ពួកជំនុំទាំងឡាយនៃអាដរនៃទីសម័យឡើងវិញ) ដលៃកំពុងយំសោកចំពោះ Tammuz។
ទឹកភ្នែកនៃដួរភ្នែករបស់ពួកគេ (កុលរៀង) គឺដើម្បីបង្កើតផលផលនៃការច្នៃកាត់។
ភាពខុសប្លែកគ្នារវាងសារកុលរៀងចុងក្រោយពីរបុរស
បានជ្រៀតចូលពេញទាំងព្រះគម្ពីរ និងសុមារគឺនៃការព្យាករណ៍។
ព្រះគម្ពីរបានបញ្ជាក់ជាញឹកញាប់ថា
កុលរៀងត្រូវបានទប់ទល់ពីបុរសជនដលៃមិនស្គាល់បង្កគាប់។

គេនិយាយថា បើបុរសណាម្នាក់លងៃបុរសនុរសរបស់ខ្លួន ហើយនាងចាកចេញពីគាត់
ទៅជាប់របស់បុរសម្នាក់ទៀត គាត់នឹងរំលឹកឡើងវិញថា តើនាងមុនដទៃទៀតឬ?
តើដលៃនេះមិនត្រូវបានបំពុលយ៉ាងខ្លាំងទេឬ? ប៉ុន្តែ
ឯងបានបុរសវិទ្យាគំរូពីស្នេហាជាមួយគូស្នេហ៍ជាច្រើន; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ចូររំលឹកឡើងវិញ ចូរព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល។
ចូរលើកកូនកែវរបស់ឯងឡើងទៅកាន់ទីខ្ពស់ៗ ហើយមើលចុះ
ថាតើមានកន្លែងណាដែលឯងមិនបានដក្រើមជាមួយគេឬ? នៅតាមផ្លូវ
ឯងបានអង្គុយរង់ចាំពួកគេ ដូចជានរណាដែលរង់ចាំទីហោសថាន;
ហើយឯងបានបំពុលដលៃដី ដោយអំពើពុករលួយរបស់ឯង
និងដោយអំពើអាក្រក់របស់ឯង។ ហេតុនេះហើយបានកុលរៀងត្រូវបានទប់យាត់
ហើយគុមានកុលរៀងចុងក្រោយឡើងវិញ; ហើយឯងមានចុងសាររបស់សុភវិទ្យា
ឯងបដិសេធមិនព្រមខុសអរៀន។ យេរេមា ៣:១-៣។

អាងឬស្ទឹងទឹកធម៌ឡានឌីកហោនចាប់ផ្តើមបុរេវិវត្តកម្មអំពីឆ្នាំ 1863 ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក ភូមិភាគកណ្តាលបាត់ដំបងមានទំនាក់ទំនង ពួកគេបង្កើនធម៌ពុទ្ធអំណើរនាពេលនោះការបោះឆ្នោតរបស់ខ្លួនឡើយ ហើយការខ្វះភាពទាបទន់នោះមានបង្កកើតថ្នាក់សាសនាសម្រាប់ស្តីពីស្នេហា ហើយស្តីពីស្នេហានៅក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរគឺជាស្នេហាប៉ាន់ប៉ាន។ ជំនាន់ទីបី គឺជាកន្លងដែល លក្ខណៈច្នៃប្រឌិតក្នុងការរៀបចំខ្លួនដើម្បីបិទបញ្ចប់បង្កប់នូវចំណេះសញ្ញាសម្រាប់ស្តីពី ស្នេហាតែងតែរួមគ្នាមានសម្រាប់។ ការរៀបចំសម្រាប់ជំនាន់ទីបួនគួរមានសម្រាប់ក្នុងជំនាន់ទីបី ដោយសារព្រះសាសនាដែលក្នុងអំពីភូមិភាគកណ្តាល។ ដូចជាការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1863 និងការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1888 ការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1919 ក៏គួរមានតម្រូវសម្រាប់ជាមួយថ្ងៃ 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ដដែល ពីព្រោះនេះពេលអគ្គនាយកដ្ឋាននៃក្រសួងយុត្តិធម៌ក្នុងរដ្ឋបាលនៃពេលនោះ ទេវតាមានអំណាចនៃវិវរណៈ 18 ឆ្នាំចុះមក ហើយភូមិភាគកណ្តាលដែលក្នុងអំពីភូមិភាគកណ្តាលចាប់ផ្តើម។

«ភូមិភាគកណ្តាល គឺជាប្រទេសមួយដែលប្រជាជនរបស់ពួកគេ ទេវតាមានឬទ្ធានុភាពមួយ គឺជាចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយផែនដីទាំងមូល គឺជាប្រទេសបំភ្លឺដោយសិរីល្អអស់ទាំង»។ Review and Herald, April 21, 1891.

នេះពេលភូមិភាគកណ្តាលមានចាប់ផ្តើម បុរេបាត់ដំបងនៃទឹកដីស្ថិតនៅខាងលិចនឹងមិនទទួលបានស្ថានភាពជាភូមិភាគកណ្តាលឡើយ ព្រោះពួកគេគួរមានបណ្តុះបណ្តាលក្នុងសាសនាភូមិភាគកណ្តាលដែលក្នុងអំពីភូមិភាគកណ្តាល ដដែលអរហន្តគោលមានតំណាងជាស្ថិតិទាំងឡាយកំពុងយំសោកដល់តាមម្ចាស់ ហើយក្នុងការអនុវត្តន៍នៃសាសនាដែលកើតឡើងនិងសុវត្ថិភាព។

«មានតែអ្នកដែលកំពុងរស់នៅស្របតាមពន្លឺដដែលពួកគេមានបំណងនោះ គឺជាទទួលបានពន្លឺកាន់តែច្រើន។ លុះត្រាតែយើងកំពុងរីកចម្រើនរៀងរាល់ថ្ងៃ ក្នុងការបង្ហាញឲ្យយើងឮនូវគុណធម៌គ្រីស្ទមានដល់កម្ពុជាទាំងឡាយ នោះយើងនឹងមិន ស្គាល់ការសម្រេចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងភូមិភាគកណ្តាលឡើយ។ វាអាចកំពុងផ្តល់លទ្ធផលច្រើនទាំងឡាយនៅជុំវិញយើង ប៉ុន្តែយើងនឹងមិនអាចយល់ដឹង ឬទទួលបានឡើយ»។ Testimonies to Ministers, 507.

វាមិនអាចទៅរួចឡើយសម្រាប់អស់អ្នកយាមការពារសុភម ឲ្យស្គាល់ការមកដល់នៃភូមិភាគកណ្តាល ព្រោះដំណឹងល្អដែលក្នុងអំពីភូមិភាគកណ្តាលដែលក្នុងអំពីភូមិភាគកណ្តាល មានបង្កើនធម៌ពុទ្ធអំណើរនាពេលនោះការសម្រេចនៃអំណាចណាមួយរបស់ពួកគេ ដូចដែលផ្តល់មាននៅសម័យមុនៗ។

«នៅក្នុងពួកជំនុំទាំងឡាយ គឺមានការបង្ហាញមួយដ៏អស្ចារ្យនៃអំណាចរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាធម៌ពុទ្ធអំណើរនាពេលនោះមិនមានបន្ទាប់ខ្លួននោះចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយមិនមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការសាសនាភាពហាប និងការប្រព្រឹត្តទុក្ខឡើយ។ ក្នុងការបង្ហាញនៃអំណាចនោះ ដដែលបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អអស់ទាំង ពួកគេនឹងឃើញតែអ្វីមួយដែលក្នុងភាពខ្ពស់របស់ខ្លួន ពួកគេគឺជាគ្រូនោះចុះនាក់ ជាអ្វីមួយដែលនឹងបណ្តាលឲ្យការភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេគួរមានកម្រិតខ្ពស់»

ហើយពួកគេនឹងតាំងខ្លួនដើម្បីបិទទល់នឹងវា។
 ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់មិនផ្សំការសរុបតាមគំនិត និងការរំពឹងទុករបស់ពួកគេ
 ពួកគេនឹងប្រឆាំងនឹងកិច្ចការនោះ។ “ហេតុអ្វី” ពួកគេនិយាយថា
 “យើងមិនគួរស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះទេ ខណៈដែលយើងមាននៅក្នុងកិច្ចការ
 នេះអស់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ?”—ដោយសារពួកគេមិនមានឆ្លើយតបនឹងការព្រមាន
 និងការអង្វរនៃសាររបស់ព្រះ ប៉ុន្តែគេបាននិយាយយ៉ាងរឹងមាំថា “ឧប្បាសបរិបូរ
 ហើយមានកម្លាំងឡើងដោយទុរព្រួយសម្បត្តិ ហើយមិនគួរការអ្វីសោះឡើយ”។
 ទពោលសលុយ និងបទពិសោធន៍យូរឆ្នាំ
 នឹងមិនផ្តើមនូវសុភមង្គលជាច្រើននៃព្រះឡើយ លុះត្រាតែពួកគេដាក់ខ្លួននៅក្នុង
 លោមការស្វែងរកក្នុងចំណោមព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត ហើយគួរមានហៅ
 គួរមានជ័យលើស និងគួរមានរៀបចំដោយការប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
 នៅពេលមនុស្សសង្គមកាន់កាប់កិច្ចការបរិសុទ្ធ
 បន្ទាប់ខ្លួននៅក្នុងលោមព្រះហស្តគឺមានប្រទានភាពរបស់ព្រះ
 ព្រះអម្ចាស់នឹងលើកពួកគេឡើង។ ទ្រង់នឹងផ្តើមនូវពួកគេក្រោយជាមនុស្សមានការយល់ដឹង—
 ជាមនុស្សសម្បូរដោយព្រះគុណនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ លក្ខខណៈចរិតដ៏រឹងមាំ
 និងអាត្មាមាំមួនរបស់ពួកគេ ក៏ដូចជាភាពរឹងមាំរបស់ពួកគេ
 នឹងគួរមានយើងនៅក្នុងពន្លឺនៃចំណេះដឹងច្រើនព្រះឡើយ។
 “យើងនឹងមករកឯងជាឆាប់រហ័ស
 ហើយនឹងដកយើងចេញពីក្នុងរូងដីចង្អៀតរបស់យើង ព្រោះយើងនឹងរស់ឡើងវិញ
 លើកលែងតែយើងប៉ុណ្ណោះ”។ ប្រសិនបើអ្នកស្រឡាត់ព្រះអម្ចាស់ដោយអស់ពីចិត្ត
 នោះទ្រង់នឹងឱ្យអ្នករកឃើញទ្រង់»។ Review and Herald, December 23, 1890.

ពួកគេចាស់ទុំក្នុងអសេគោល ជំពូក ៨ មានទទួលយកដំណឹងល្អអំពីសន្តិភាព
 និងសុវត្ថិភាពនៅឆ្នាំ 1919 ហើយនៅពេលចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 មានមកដល់
 ផលផុលនៃការបោះឆ្នោតកាន់កាប់កិច្ចការនោះ គួរមានសម្បជញ្ញក្នុងអសម
 តុភាពរបស់ពួកគេក្នុងការស្គាល់ការមកដល់នៃភ្នែកច្រើនចុងក្រោយ។
 ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989
 ព្រះមានផ្តើមចលនាមីឡី ឱ្យកើតឡើងសារជាថ្មី ដោយគ្រប់គ្រងតាមគំរូអកុសល។ មីឡី
 គឺជានិមិត្តរូបនៃអំពើហិង្សា ហើយអំពើហិង្សានេះប្រហែលជាយ៉ាងតឹងរឹងថា
 នឹងមិនមានភ្នែកច្រើនទេ លុះត្រាតែតាមព្រះបន្ទូលរបស់អំពើហិង្សា។

យើងនឹងបន្តការពិចារណាអំពីជំនាន់ទីបីនៃអារម្ភនៃទីសីម នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ពួកអ្នកដដែលមិនមានទុកខ្លួនចំពោះការផ្តាច់ខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួន
 ហើយក៏មិនកាន់ទុកខ្លួនចំពោះអំពើហិង្សារបស់អ្នកដទៃ
 នឹងគួរទុកឱ្យនោះដោយគ្មានតារាងរបស់ព្រះឡើយ។
 ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានបង្កគាប់ដល់អ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់
 គឺជាបុរសដែលមានអារុសម្បាប់សម្រាប់នៅក្នុងដីថ្នាំ
 “ច្រើនតាមគាត់ក្នុងទីនោះ ហើយរាយប្រហារ កុំឱ្យក្នុងកែវរបស់អ្នកអាណិតឡើយ
 ក៏កុំមានមត៌កដទៃ ច្រើនសម្រាប់ឱ្យអស់ទាំងមនុស្សចាស់ និងមនុស្សក្មេង ទាំងក្មេង
 ទាំងក្មេងក្មេងក្មេង និងសត្វរាងផង
 ប៉ុន្តែកុំចូលទៅជិតមនុស្សណាម្នាក់ដែលមានសញ្ញានោះនៅលើខ្លួនគាត់ឡើយ;
 ហើយច្រើនចាប់ផ្តើមនៃទីបរិសុទ្ធរបស់យើង។” ដូច្នេះ
 ពួកគេក៏ចាប់ផ្តើមនៃពួកចាស់ទុំដែលនៅមុខព្រះវិញ្ញាណនោះ។»

«នរោទ័យនេះ យើងឃើញថា ពួកជំនុំ—ទីបរិសុទ្ធជរបស់ព្រះអម្ពចាស់—គឺជាកុម្មងដំបូងដដែល
ទទួលការវាយបុរាណពីព្រះពិរោធជរបស់ព្រះ។ ពួកចាស់ទុំទាំងឡាយ
គឺជាពួកដដែលព្រះឋានបុរាណពន្ធលើដ៏ធំដល់ពួកគេ
ហើយឋានឈរជាអាណាព្យាបាលនៃបុរាណនិងខាងវិញ្ញាណរបស់បុរាណជន
ឋានក្នុងតំបន់កុដិតដដែលឋានបុរាណធម៌។ ពួកគេហេតុអ្វីបានជាដំបូង
យើងមិនចាំបាច់រង់ចាំអពុក្ខតហេតុ
និងការសម្របសម្រួលនៃអំណាចរបស់ព្រះយ៉ាងច្បាស់ដូចក្នុងសម័យមុនទៀតឡើយ។
កាលៈទេសៈឋានផលសំបូរ។ ពាក្យទាំងនេះពង្សនិងភាពមិនជឿរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេនិយាយថា៖ ព្រះអម្ពចាស់នឹងមិនផ្ទុះចេញឡើយ
ហើយក៏នឹងមិនផ្ទុះចេញឡើយ។ ទ្រង់មានព្រះមហាក្សត្រណាព្រះ
មិនព្រមយាងមកដាក់ទោសបុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់ដោយការជំនុំជម្រះឡើយ។ ដូច្នេះ
“សច្ចកុត្តិនុសាសន៍ និងសុត្តិនុសាសន៍” គឺជាសម្រុកពីមនុស្សទាំងឡាយ
ដែលនឹងមិនលើកសំឡេងរបស់ខ្លួនដូចក្នុងមុខងទៀត
ដើម្បីបិទបញ្ចប់អំពើល្អរបស់សុត្រព្រះដល់ពួកគេ
និងហេតុរបស់ពួកគេយ៉ាងក្នុងផ្ទះយ៉ាងក្នុងឡើយ។ សត្វឆ្កែចូលដល់ទាំងនេះ
ដដែលមិនព្រមព្រស
គឺជាអ្នកដដែលទទួលការសងសឹកដ៏ស្មោះត្រង់របស់ព្រះដែលត្រូវបានបង្កអប់រំ។ បុរស
នារីរីករាយ និងកុមារតូចៗ សុទ្ធតែរីករាយស្រួលគ្នា។»

«អំពើល្អរបស់ខ្ញុំព្រមទាំងឡាយ ដដែលពួកសុមហោគ្រឿងឋានដកដង្ហើមដំ
និងយំអាណិតដោយសារនោះ
គឺសុទ្ធតែជាអ្វីដែលក្នុងកែវមានកំណត់របស់មនុស្សអាចមើលឃើញបានប៉ុណ្ណោះ
ប៉ុន្តែអំពើល្អរបស់អ្នកកំប៉ុង ដដែលឋានបង្កកឲ្យព្រះដ៏បរិសុទ្ធ និងសុភាគសុអំ
ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យបុរាណ ឆ្ពោះមិនត្រូវបានបើកសម្របនៃឡើយ។ ព្រះអង្គដ៏ធំ
ដដែលសុភារាជ្យចិត្តក្នុងមនុស្ស
ទ្រង់ផ្សាបគ្រប់អំពើល្អទាំងអស់ដែលឋានបុរាណកុដិតដោយសម្បត្តិ
ដោយពួកអ្នកបុរាណកុដិតអំពើល្អច្រើន។ មនុស្សទាំងនេះក៏ចាប់ផ្តើមមានអារម្មណ៍ថា
មានសុត្តិនុសាសន៍ក្នុងការបោះបង្គោលបញ្ចេញនូវឋានរបស់ខ្លួន
ហើយដោយសារព្រះទ័យអត់ធ្មត់យូររបស់ទ្រង់ ពួកគេក៏ព្រាងថា
ព្រះអម្ពចាស់មិនទតឃើញទេ
បន្ទាប់មកក៏បុរាណកុដិតដូចជាទ្រង់ឋានបោះបង្គោលនៃដីនេះចោលហើយ។ ប៉ុន្តែ
ទ្រង់នឹងបង្ហាញការលាក់ពុករបស់ពួកគេឲ្យឃើញ ហើយនឹងបើកសម្របនៃនរោទ័យ
មុខអ្នកដដែលនៃអំពើល្អទាំងឡាយដែលពួកគេហេតុអ្វីបានជាបុរាណកុដិតលាក់បាំងយ៉ាងខ្ពស់
នោះ។»

«គ្មានឧត្តមភាពខាងចំណេះដឹង សច្ចកុត្តិនុសាសន៍
ឬបុរាណកុដិតខាងលោកិយណាមួយ
ហើយក៏គ្មានមុខតំណែងណាមួយក្នុងកិច្ចការបរិសុទ្ធដដែល
ដដែលអាចក្រសួងមនុស្សមិនឲ្យបោះបង្គោលការណ៍ឋាន
នរោទ័យនៃពួកគេត្រូវបានទុកឲ្យនៅក្រោមចិត្តក្នុងតំបន់របស់ខ្លួនឯង។
អស់អ្នកដដែលផ្តល់ឋានចាត់ទុកថាសមគួរ និងសុចរិត
បង្ហាញបង្ហាញថាជាមន្ត្រីក្នុងការក្នុងសច្ចកុត្តិនុសាសន៍
និងជាគំរូនៃភាពព្រងើយកន្ត្រៃ
ព្រមទាំងនៃការរំលោភបំពានលើព្រះគុណទាំងឡាយរបស់ព្រះ។ ផ្តល់អាក្រក់របស់ពួកគេ
ទ្រង់នឹងមិនអត់ឱនឲ្យទៀតឡើយ ហើយក្នុងព្រះពិរោធជរបស់ទ្រង់

ទ្រង់បុរព្វីត្តចំពោះពួកគេដោយគុមានសច្ចក្តីមត៌េតា។»

«ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ដកវត្តមានរបស់ទ្រង់ចេញពីអុនកទាំងឡាយដល់មានទទួលព្រះពរដោយពន្ធលីដ៏ធំ ហើយដល់មានដឹងអំពីអំណាចនៃព្រះបន្ទូលក្នុងការបម្រើអុនកដទៃដោយសុទ្ធាក់សុទ្ធវិ។ ពួកគេធ្វើជាអុនកបម្រើសុម្រោះត្រង់របស់ទ្រង់ដល់មានទទួលព្រះគុណដោយវត្តមាន និងការណែនាំរបស់ទ្រង់; ប៉ុន្តែពួកគេបានចាកចេញពីទ្រង់ ហើយនាំអុនកដទៃឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងកំហុសដូចនេះហើយពួកគេត្រូវបានដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្នុងការមិនពេញព្រះទ័យរបស់ព្រះ។»
Testimonies, volume 5, 211, 212.